

Протокол

№

гр. София, 14.07.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в
публично заседание на 14.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Лилия Кариева, като разгледа дело номер **8927** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл.142, ал.1 ГПК вр. с чл.144 АПК, на именно повикване в 15,00 ч. се явиха:

ИЩЕЦЪТ – Е. Д. М., редовно уведомен, явява се лично - конвоиран и с адв. Г. - назначен за служебен защитник по ЗПП.

ОТВЕТНИКЪТ – Върховен административен съд на Република България, редовно уведомен, не изпраща процесуален представител.

За СГП се явява прокурор Лилия Кариева.

Прокурорът – Моля прокуратурата да бъде допусната до участие в процеса.

СВИДЕТЕЛЯТ - Й. В. И., редовно призован, се явява лично - конвоиран от Затвора С..

СЪДЪТ разпреди сваляне на белезниците от ръцете и краката на ищецът Е. Д. М..

СТРАНИТЕ /поотделно/ - Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че няма процесуални пречки за даване ход на делото и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

СЪДЪТ пристъпва към снемане самоличност на свидетеля Й. В. И.: 28 г., български гражданин, осъждан, без дела и родство със страните.

Предупреден за наказателната отговорност по чл. 290 НК за лъжесвидетелство, заяви:

СВИДЕТЕЛЯТ Й. В. И., разпитан, каза: Известна ми е наказателната отговорност по чл. 290 НК.

О. да говоря само истината.

СЪДЪТ пристъпва към разпит на свидетеля.

На въпроси на съда, свидетелят отговори: Познавам М. от месец юни 2018 г., когато аз постъпих в затвора. Тогава бяхме настанени в една група, били сме и в едно спално помещение. През 2024 г. не сме били в една група. През месец октомври 2023 г. ме освободиха от затвора, имах 10 месеца прекъсване, след което отново влязох в затвора. В момента сме в една група с М.. Е. М. постоянно е по дела, а аз съм на каре и на училище. Всеки ден се виждаме. В момента не мога да си спомня дали през пролетта на 2024 г., конкретно на 8.4.24 г., М. ми се е оплаквал по повод на явяването си по дела пред ВАС. Спомням си, че не са му били свалени белезниците на краката и на ръцете, не мога да си спомня в кой съд се е случило това. През 2018 г. аз също бях постоянно на дела, имам много дела и сме се засичали в конвойната. Оплаквал ми се е, че се държат с него все едно е беглец. Постъпих на скоро в затвора и след второто ми постъпване в затвора, не помня да ми се е оплаквал за същите обстоятелства.

На въпроси на ищеца, свидетелят отговори: Когато влезе в сила моята присъда, горе-долу преди около половин година, близо 4 месец след като влезе в сила моята присъда, аз съм с М. в една група. В последните 4 месеца М. ми се е оплаквал, че в залата стои с белезници и на краката и на ръцете. Споделял е, че е било в съдебна зала, но не е казвал къде. Потискаше се, не се чувстваше добре психически при тези обстоятелства. Казвал ми е, че се чувства гадно и че се чувства потъпкан, че не е справедливо това, което се случва с него, а то се случва постоянно.

Ищецът – Нямам повече въпроси.

На въпроси на адв. Г., свидетелят отговори: След 2024 г. често сме ги коментирали тези неща. Психически виждах, че не се чувства добре. В момента М. е по-малко общителен, не ходи и не споделя с никой. Сега е по-затворен.

Адв. Г. – Нямам повече въпроси.

На въпроси на прокурорът, свидетелят отговори: През 2018 г. психически не се чувстваше добре, беше се затворил в себе си, не искаше да се храни. За 2024 г. не мога да кажа.

Прокурорът – Нямам повече въпроси.

На въпроси на съда, свидетелят отговори: На каре си споделяме, или в коридора, когато се разхождаме.

СЪДЪТ ОСВОБОДИ свидетеля от залата.

Адв. Г. – Нямам други искания по доказателствата.

Ищецът М. – Нямам други искания по доказателствата.

Прокурорът – Нямам други искания по доказателствата.

СЪДЪТ, с оглед липсата на други доказателствени искания, и като счете делото за изяснено от фактическа и правна страна,

ОПРЕДЕЛИ:
ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО НА СПОРА.

Адв. Г. – Държа за присъждане на 20 000 лв., представляващи обезщетение за претърпени неимуществени вреди, произтичащи от действия на ВАС, изразяващи се в изричен отказ да бъдат свалени белезниците на краката в О.С.З., което се е провело на 8.4.24 г. Видно от представен от ВАС протокол, Е. М. изрично е помолил съдия Т. К. да му се свалят белезниците, като съдът

изрично е разпоредил да бъдат свалени само на ръцете и не е разпоредил свалянето на белезниците от краката. След като е дадена думата на М., той пак е поискал да му бъдат свалени белезниците на краката, като е заявил, че му стягат и му причиняват физическа болка, пречат му да стои прав, като съдът отново не е взел под внимание правото му на желание, без да се мотивира и е отказал мълчаливо свалянето. С тези си действия ВАС нарушава основни права на човека. М. многократно е заявявал, че поставените му белезници му пречат и причиняват болка, а съдът е отказал необосновано и немотивирано. Нарушени са редица разпоредби, сред които и чл. 3 от ЕКПЧ, според която никой не следва да бъде подложен на изтезание и нечовешко или унижително отношение. Доколкото г-н М. изтърпява наказание „лишаване от свобода“ следва да се вземе предвид и разпоредбата на чл. 3 от ЗИНЗС. С поведението на съда и действията му са нарушени и чл. 6, параграф 1 от ЕКПЧ, поради която всеки има право на справедливо публично разглеждане на неговото дело от независим и безпристрастен съд. Доколкото г-н М. е доведен от органите на реда във ВАС, които също са присъствали в залата, могат да потвърдят, че неговото поведение е било спокойно и уравновесено, съответстващо на общоприетите правила за поведение в съдебна зала. М. не е проявявал агресия, не е демонстрирал и хиперактивно поведение, което да обосновава необходимостта от задържането му с белезници на краката, още повече, че ВАС си е отменил всички ходове, не е бил налице риск за сигурността в съдебната зала, и не имало индикации за бягство или неподчиненост, които да налагат мярката задържане на М. с белезници. Ищецът няма данни и не е имал никакви дисциплинарни нарушения в мястото за лишаване от свобода, както и на множеството съдебни заседания, на които е присъствал през годините от влизане в сила на присъдата му, което също поражда въпроса защо е оставен с белезници и дали тези ограничителни мерки не са излишни. С тези действия съдебният състав е демонстрирал пренебрежение към принципите на правото, като е нарушил конкретни гаранции съгласно Конституцията на РБ, Закона за защита от дискриминацията, ЕКПЧ, Хартата за основните права на ЕС, нарушени са редица принципи за равенство пред закона за еднаквото третиране на страните. Принудителното държане на Е. М. с белезници на краката по време на съдебното заседание, без основателна и без реална заплаха, представлява накърняване на права, унижителен ефект, с оглед дадените показания на свидетеля, представеното медицинско досие. Видно от тях остава страх, унижение, които са довели до психологически последици, чувства на тревожност и депресивни състояния. Така описаното третиране е несъвместимо с демократичните стандарти и правосъдие в една правова държава, каквато е РБ. Моля да се произнесете справедливо.

Ищецът – Моля да уважите становището на адвоката и да приемете за доказано, че ВАС чрез злоупотреба с право и правна аберация, създава незаконност спрямо мен, като съзнателно и целенасочено ми нарушава гарантирани права от чл. 1 и чл. 4 от Хартата на ЕС, чл. 1 и чл. 3 от Европейската конвенция, заедно с чл. 6, параграф 1, чл. 13, чл. 14, чл. 17 и чл. 18 от ЕКПЧ. Нарушени са ми правата по чл. 7, чл. 5, чл. 14, параграф 1 и 26 от Международния пакт за граждански и политически права на ООН, както и чл. 4 от Конституцията на РБ, чл. 2 Договора за Европейския съюз (ДЕС), според който ЕС е правова общност, в която се зачитат основните права на човека по международното право, не в пренебрежение, а в умишлено, осъзнато и целенасочено, без да има никакви извънредни обстоятелства само заради това, че съм заявил, че съм осъден без обвинение, каквото е и правното ми положение. Аз имам присъда за престъпления, за които не съм бил обвинен и такива съдилища, определени съдии, като случая във ВАС, директно ме подлагат на нечовешко, унижително отношение и третиране. Направо ме изтезават, независимо от аргументите, които изтъквам пред тях. Осъществяват произвол чрез злоупотреба с право, като си използват служебното положение, не за да осъществяват правосъдна

дейност. Аз отивам за някакъв елементарен спор и два часа се разправяме, защо съм с белезници на краката, които не се махат от съда. В този случай има нарушение на справедливостта в процеса, нарушение на чл. 47 от Хартата на ЕС, на чл. 6, параграф 1 от Конвенцията, на чл. 14. Това е злоупотреба с право, ползват правосъдието не за легитимни цели, а за изтезание в случая. Вкарват ме в психически и физически тормоз. Аз изпитвам безнадеждност, безизходица, страх, ужас. Същевременно ми причиняват болки и страдания. Това не е безобидно упражнение и не са никакви игри. Търпя го цялото това нещо при положение, че съм осъден за престъпления, за които не съм обвинен. Подложен съм на болки и страдания, нарушени са ми правата. В съда си спомням, че им казах, че нарушават практиката на Комитета по правата на човека – делото на П. Кампус срещу П., дело №577/1994 г. на К., където П. е осъдена заради това, че е държала ръководителя на терористична организация с белезници по подобен начин на някакво дело в О.С.З., с което ВАС не иска изобщо да се съобразява нито с фактическите положения, нито, че аз не ги застрашавам, нито има никакви обстоятелства, че да ме държат така. Те трябва да се съобразяват с правата на човека, а те не го правят, демонстрират го това нещо, което ме разстройва. В такива дискусии, даже, то си е направо личен скандал, в такова О.С.З. се стига до хулиганско отношение между съдиите и лицето аз. Това се практикува от тези хора. Има 10 дела от този същия състав. Това си е брутално извращение. По този начин доверието в правосъдието, смисълът на правосъдието в моите очи, аз не смятам, че България е правова държава и заслужаваме да се наричаме демократична страна. ВАС по недемократичен начин нарушава позитивните и негативните задължения да спазва правата на човека.

Прокурорът – Моля да оставите молбата на г-н М. без уважение като неоснователна и недоказана, и да отхвърлите исковите му претенции за присъждане на обезщетение за имуществени вреди.

ДА СЕ ИЗПРАТИ препис от протокола за днешното с.з. на ищеца и на адв. Г..

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 15,35 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: